

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Sefer 'En Ya'aqov

agadot Bavli vi-Yerushalmi 'im perushe ve-ha-ḥidushim she-ba'u bo
ke-khol asher nidpesu kamah pa'amim : u-ve-tosefet ma'alot rabim

Ibn-Ḥaviv, Ya'aqov Ben-Shelomoh

המלש ןב בקעי, ביבח-ןבא

[Kaliningrad?], [1860?]

ישימח קרפ. ןיקדוב ויה

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9322

אחד דיני ממונות פרק רביעי סנהדרין רכח
יפה עד מאד א"ר חנינא בר שפא עדין לא הגיעה
לחצי יופיה של שרה דכתיב עד מאד ולא מאד
בכלל :

היו בודקין

פרק חמישי

אמר רב אחא בר חנינ' א"ר אסי א"ר יוחנן עד מא
כמה מברכין על החדש עד שתחמלא ע"כ
פגימחה וכמה א"ר יעקב בר אירי אמר רב יהודה
עד שבעה נהרדעי אמרי עד י"ו וחרווייהו כר' מב
יוחנן ס"ל הא למהוי כו יתירא הא למיהוי כו
*נפיא א"ל רב אחא מדפתי לרבינא וליברין ע' גי'

ולתקתית שזו שגזר עליהם פורענות : ולא מאד בכלל ונשרה
כמ' ככבודו ד
כתיב כי יפה היא מאד והאי קרא דאניש נקט למדרש הכא
משום דרשה דלעיל דדריש מאד דכתיב בעובדיה :
וחמי

עד כמה מברכין אם לא בירך היום יברך למחר : על החדש
על הלכנה בהתקדשה : עד שתחמלא פגימחה אבל בתר
הכי לא שייך למיט' מקדש קדש' שהרי כבר נושנת היא : וחרווייהו
כר' יוחנן במילתיה דר' יוסקן פליגי ועד שנתמלא ס"ל מיהו רב
יהודה סבר תלוי פגימחה דקאמר ר' יוסקן למיהוי כו יתירא
דהואי כמו יתר של קשת שמהא כל פגימחה הקשת מלאה עד היתר
דהייכו קלי העיגול והאי לסוף ז' הוא וכנהרדעי סברי תלוי פגימחה
דקאס' ר' יוסקן עד שמהיה כו נפיא עגולה במילואתה : וליברין

הטוב והמטיב א"ל אטו פי חסר מי מברכינן דיין
האמת [דלברך הטוב והמטיב] וליברכינהו לתרווייהו
כיון דהיינו אורחיה לא מברכינן :

עג ואמר רב אחא בר' חנינא [אמר רב אסי] א"ר

יוחנן כל המברך על החדש בזמנו כאלו

מקבל פני שכינה כתיב הכא *החדש הזה וכתיב

התם *זה אלי ואנוהו תנא דבי ר' ישמעאל אלמלא

(לא) זכו ישראל אלא להקביל פני אביהן שבשמים

כל חדש וחדש דיין אמר אביי הלכך נימרינהו

מעומד מרימר ומר זוטרא מכחפי (*אהרדי) ומברכי

א"ל רב אחא לרב אשי במערבא מברכי ברוך

מחדש חדשים א"ל האי נשי דידן נמי מברכי

אלא כדרב יהודה דאמר רב יהודה ברוך אתה

יהטוב והמטיב אדרב יהודה פריך נהי כמי דמשנעה ואילך ליכא

למימר מקדש קדשים כיצריך מיהא הטוב והמטיב שכל שעה הוא

מטיב לכו במילואתה תמיד שמוספת להאיר לעולם : אטו כי חסר

מקשבינן ליה רעה לגבן לברך דיין האמת דקשזב את מילואתה

טיבותא לברוכי הטוב והמטיב : ונבריק לתרווייהו דיין האמת

בקסרוכה וטוב וטטיב במילואתה : דהיינו אורחיה בכל קודש

בריאת עולם כמכהגו היא ואין כאן דין פורענות בקסרוכה ולא

העבתה לנו קסד במילואתה :

דיין אלו לא זכו למנוה אקרת אלא לזו שמקבלין פני שכינה פעם

אחת בקודש כדאמרן בגזירה שזה : אמר אביי הואיל ומקבל

פני שכינה : מעומד בעי לברוכי מפני כבוד שכינה שהוא מקבל

סס
פחות יב
סס טו
כראי
דבג"ש זה
זה רמו
דרוקא
מכרך
סמקיים
ואכזהו
כרי"ג

*רש"ל מ

היו בודקין פרק חמישי סנהדרין רכט

ה' אשר במאמרו ברא שחקים [וברוח פיו כל צבאם חוק וזמן נתן להם שלא ישנו את תפקידם ששים ושמחים לעשות רצון קונם פועלי אמת שפעולתן אמת וללבנה אמר שתתחדש עטרת תפארת לעמוסי בטן שהן עתידין להתחדש כמותה ולפאר ליוצרים על שם כבוד מלכותו ברוך אתה ה' מחדש חדשים]:

*כי בתחבולות תעשה לך מלחמה א"ר אחא ברי' עד חנינא א"ר אסי א"ר יוחנן במי אתה מוצא שם מלחמתה של תורה במי שיש בידו חבילות של ^{משלי כד} משנה קרי רב יוסף אנפשיה *ורב תבואות ^{שם יד} בכח שור:

[פיסקא] מצאו לו זכות וכו' ולא היו שותין וין שם

תפקידם וכו' שלויתים להתנהג בהילוך תקופותיהם: ששים ושמחים כדכתי' ישיש כגבור: פועלי אמת הם שאינם עשנים את סדרם: וללבנה אמר הקב"ה שתתקדש בכל יום: עטרת תפארת היא זו: לעמוסי בטן סימן הוא להם שאף הם שמוכין *להם עתידים להתקדש בגלותן כמותה ולפאר ליוצרים ע"כ: ז"ל לפי מלחמתה של תורה הוהויתיה ולעמוד על צוריה ועל עיקרה לא באדם המסולסל ומקודד ונעל סכרא ולא למד עשניות וברייתות הרבה כי מהיכן יתגלה לו הסוד אלא בנעל עשניות הרבה שאם ילמדנו מתוך משנה אקרת או אם יקשה לו דבר על דבר יבין מתוך משניות הרבה שבידו הא מבי פלוני היא שמענוהו בעקוס אקרי אומר כך:

כל היום וכו' יין מ"ט לא א"ר אחא בר חנינא
חשלי לא אמר קרא *ולרווני' אי שכר העוסקין ברוו של
העולם אל ישתכרו :

נגמר הדין

פרק ששי

מג אמר רב חייא בר רב אשי אמר רב חסדא
תיוצא ליתרג משקין אותו קורט של לבונת
חשלי לא בכוס של יין כדי שחטרף דעתו שנא' *תנו שכר
לאוכר ויין למרי נפש ותני' נשים יקרות שכירושלים
היו מתנדבות ומביאות אותן לא התנדבו נשים
יקרות משל מי הא ודאי מסתכרא משל ציבור
כיון דכתיב תנו מדירהו :

עה א"ר יהושע בן לוי כל הזובח את יצרו ומתודה
שס ע"ב עליו מעלה עליו הכתוב כאלו כבדו להקב"ה
תליס כ בשני עולמין בעה"ז ובעה"ב דכתיב *זובח תודה
אינו נגמ' וכבדנני ואמר ריב"ל (כא וראה כמה גדולים
נמוכי הרוח לפני הקב"ה) בזמן שבהמ"ק קיים
אדם מקריב עולה שכר עולה בידו מנחה שכר
מנחה בידו אבל מי שדעתו שפלה מעלה עליו

כ"ג שחטרף דעתו ולא ידאג *וימקהם נהריגמו :
וימחקו זובח את יצרו לאקר שהסיתו לקטוא הוא זונקו והורגו ושנ
נשרו נחשונה ומתודה עליו . שכי כוכי"ן דריש לשכי כבודים :